

Kinderdijk

Waetermeule

OVERAL IN OONS LAAND staon meulen. D'r bin korenmeulen, hooltzaegmeulen en euliemeulen. De mulders verdienen heur geld deur koren tot mael te maelen, hout te zaegen of eulie uut zaoden te passen. Mar d'r bestaon ok pooldermeulens. Die maelen waeter. D'r is een plak in oons laand waor as wel negentien pooldermeulen bi'j mekeer staon: Kinderdijk. Doe die meulens d'r nog niet weren, was et een natte boel in de poolders bi'j Alblasserdam.

Op een dag kwam de heit van Leentje thuis mit goed ni'js. 'Ik heb wark,' zee hi'j, 'as mulder.' Et goeie ni'js wodde begroet mit gejuich. Een heit die viskt en een mem die waskt, verdienen niet genoeg geld om veur negen kiender te zorgen.

'Gaon we dan ok verhuzen?' vreug Leentje.

'Ik zal jim oons ni'je huus zien laoten,' antwoordde heur heit.

Nog diezelde middag stapte de hiele huusholing in heur boot. Nao een half-ure roeien haelde Leentje heur heit de riemen uut et waeter en zee: 'Daor is et.'

Hi'j wees naor de laeste in een riegel van acht meulen.

'Ik zie gien huus,' zee Leentje. 'Waor moe'we dan wonen?'

'In de meule,' zee heur heit trots. 'D'r is een kaemer mit een heerdstee en een beddestee. En boven is een slaopzolder veur jim.'

'Wat gaon jow dan maelen, heit?' wol Leentje weten.

Ze docht an koren en mael, an roggebrood, bloembollen en euliebollen. Ze kon de locht van al dat lekkers bi'jkaans roeken.

'Waeter,' zee heur heit.

'Is et een waetermeule?' reup Leentje verbaosd uut. Heur heit schudde zien heufd. 'Et is een pooldermeule. Alle meulen hier scheppen waeter van de lege stokken laand naor de hogere. Dan wodt et naor de revier de Lek sluusd.

Zo zorgen we d'r veur dat alle meensken die in de poolder wonen dreuge voeten holen.'

Leentje begreep et. De wiend mos d'r veur zorgen dat et laand niet onderleup.

'Mar heit, hoe kuj' dan geld verdienen?' wol Leentje weten.

'Wie betaelt d'r veur et maelde waeter?'

Heur heit lachte. 'Et waeterschop, wiesneuze. Dat geld allieud zal niet genoeg wezen om et heufd boven waeter te hollen, dus bliieven we gewoon vis vangen. Mar je mem hoeft d'r niet meer op uut om de was te doen veur aandere meensken. En bovendat kun we hier veur niks wonen.'

Een weke laeter wodden alle spullen naor et ni'je huus roeid.

Leentje hadde et d'r votdaolik geweldig naor heur zin.

In alle aandere meulens woonden genoeg kiender om mit te speulen. Iedere dag kuierden ze mit mekeer over de diek naor schoele.

Middags mochten Leentje heur bruurs helpen bi'j et wark op 'e meule. Ze hulpen mit et richten van de wieken naor de wiend, ze spanden de zielen op de wieken en ze smeerden de assen mit vet.

'Now snap ik waaromme et hier Kinderdijk hiet,' zee tante Zus, die altied helpen kwam bi'j de geboorte van een ni'j bruurtien of zussien.

'Waaromme dan?' vreug Leentje.

'Omreden hier zovule kiender wonen,' zee tante Zus lachende.

Vraagende keek Leentje heur mem an. Die legde heur hanen op heur dikke boek en zee: 'Ik heb wel es heurd dat d'r lange leden een overstroming was.'

'Ie bedoelen de Elisabethsvloed,' zee tante Zus.

'Ja, die bedoel ik,' zee Leentje heur mem.

Leentje keek naor de golvende boek. Et wodde vast een bruurtien, hi'j was zo an et schoppen.

'Et was een verschrikkelike storm,' gong heur mem veerder.

'De wiend jachtte et waeter op. Sommige dieken breuken deur en de poolders stroomden vol. De meensken zochten heur een veilig hennekommen deur naor de alderhoogste diek te vlochten. Doe et waeter weer begon te zakken, zaggen ze tussen et riet een wiegien drieven. Et wiegien beweug. Lag d'r misschien een kientien in de wiege? Et wiegien kwam dichter en dichterbi'j. Doe zaggen de meensken et pas: et was een katte die henne-weer sprong om et wiegien in evenwicht te hollen.

Iene van de manluden waedde deur et waeter en brocht et wiegien veilig

naor de kaante. Tot ieders verbaozing lag d'r een poppien in te slaopen. En zo is de naeme Kinderdijk ontstaon.'

Leentje vun et een geweldig verhael. De wiend en et waeter speulen altied een geveerlik spel. Saemen maeken ze et de meensken muuilik. Mar mit een meule kuj' de wiend temmen en et waeter dwingen in de revieren te blieven.

Diezelde dag nog krigt Leentje d'r een bruurtien bi'j, Sakko. Alle buren kommen op kraomvesite. 'Hoe weten jim dat d'r bi'j oons een poppien geboren is?' vraogt Leentje verbaosd. Heur heit lachte. 'Dat kun ze zien an de wieken, die heb ik zo zet dat iederiene uut de veerte al zien kan dat we wat te vieren hebben.'

Doe wus Leentje dat meulen niet alliend waeter maelen, mar dat ze ok vertellen kunnen as de mulder en zien familie in geveer is, verdrietig of bliede binnen.

As d'r argens in oons laand biezondere meulen te zien binnen, is et wel in Kinderdijk. Saemen laoten die negentien meulen an de hiele wereld zien hoe vroeger de stried tegen et waeter wunnen wodden kon.